

ת"פ 14547/02/15 - יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה נגד רועי יפרח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 14547-02-15 יהלום - היחידה הארצית
לחקירות ומאבק בפשיעה נ' יפרח

לפני
המאשימה יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק
בפשיעה

נגד
הנאשם רועי יפרח

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתן אמנו

ב"כ הנאשם עו"ד עמית בר

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע ביום 17/7/16 בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון כמפורט בכתב האישום המתוקן, בביצוע של העבירות הבאות:

עבירה של אי הודעה על התחלת התעסקות על פי סעיף 215 א(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), שתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד על פי סעיף 216 (4) לפקודה ושלוש עבירות של אי ניהול פנקסי חשבונות על פי סעיף 216 (5) לפקודה.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע למאשימה, אך לא יאוחר משנת 2010, החל הנאשם לעסוק בגביית כספים והפיק הכנסות באחוזים מכספים שנתן ומחובות שלא הצליחו להיגבות מבעלי חוב ובנוסף היה בעל הכנסות מפעילות בלתי חוקית. הנאשם לא הגיש לפקיד השומה הודעה על התחלת התעסקות ודו"ח שנתי ראשון לשנת המס 2010, כן לא הגיש הנאשם לפקיד שומה דו"חות על הכנסותיו לשנות המס 2011, 2012. בנוסף הגם שהנאשם היה חייב בניהול ספרים על פי הוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), תשל"ג - 1973, ללא סיבה מספקת, לא ניהל פנקסי חשבונות בשנות המס 2010 - 2012.

מעשים אלה לא אפשרו לפקיד השומה לשום שומת אמת ולבחון את חבות המס של הנאשם.

בעשותו כאמור ביצע הנאשם את העבירות המפורטות לעיל.

2. הודאתו של הנאשם באה לאחר קיומו של הליך גישור בפני כב' השופטת מרגולין-יחידי, שם הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן אשר פורט לעיל, והוסכם כי הנאשם יודה ויורשע ואף תינתן דחייה לצורך הסרת מחדלים. הצדדים הדגישו כי לא הגיעו להסכמה באשר לעונש אשר יושת על הנאשם וכי אף הובהר לנאשם כי המאשימה עותרת לעונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס וחתימה על התחייבות.

עוד הובהר לנאשם כי תיקון כתב האישום הוא לצורך ההליך הפלילי בלבד ואינו משפיע על ההתדיינות מול פקיד השומה האזרחי.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש:

3. ב"כ המאשימה הגיש את הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) והבהיר כי לנאשם עבר פלילי אך זה אינו כולל עבר פלילי בעבירות מס. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם הודה בביצוען של העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן והסיר את מלוא המחדלים.

ב"כ המאשימה היפנה לערך החברתי המוגן ולמידת הפגיעה בו ועתר להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל. עוד הדגיש את העובדה שהנאשם לא הודיע על התחלת התעסקותו וכן הדגיש שהכנסותיו נובעות מפעילות לא חוקית ובכך מישנה חומרה. לשיטתו, הגם שמדובר בעבירות המוגדרות כעבירות מס טכניות, במקרה דנן התנהגותו של הנאשם במשך מספר שנות מס רצופות מצביעה על כך שאין המדובר בעניין טכני. בהקשר זה הפנה לפסיקה המלמדת על כך שעבירות של אי הגשת דו"ח במועד הן עבירות אליהן יש להתייחס בחומרה ולא כאל עניין טכני ופועט.

4. עוד ציין את הנזק שנגרם מביצוע העבירות והדגיש כי הכנסותיו של הנאשם היו במזומן, מיד ליד, והרחק מכל יכולת פיקוח של רשויות המס, מה שאף מקים קושי לאמוד היום את הכנסותיו של הנאשם שאף לא נרשמו בספרים. בנסיבות אלה לטענתו היכולת לברר מהו מס האמת אותו היה על הנאשם לשלם - כמעט בלתי אפשרית.

ב"כ הנאשם ציין כי התיק הנדון הוא תולדה של הרשעתו האחרונה של הנאשם המפורטת בת/1 בת.פ. 56119-02-13 שם הורשע ברכישת/החזקת נשק שלא כדין ורכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת על פי סעיף 144 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977. לדבריו, אלמלא אותו מעצר לא יכול היה פקיד השומה לגלות על הכנסותיו של הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

5. ב"כ המאשימה הפנה לת"פ 19705-11-15 **מדינת ישראל נ' אטיאס** (18.07.2016) (להלן: "עניין

אטיאס). לטענתו בעניין אטיאס, בשונה מהמקרה דנן, הוסרו המחדלים בסמוך לחקירה ואף טרם הגשת כתב האישום ושם נערך הסדר טיעון עם הנאשם לפיו נגזרו על הנאשם שלושה חודשים ו-21 ימי מאסר, שלושה חודשים בחופף לעונש אותו ריצה אטיאס ו-21 ימים במצטבר לו, קנס בסך 10,000 ₪, מאסר מותנה בן 12 חודשים וחתימה על התחייבות.

6. לטענת ב"כ המאשימה מתחם הענישה לעבירה של אי הודעה על התחלת התעסקות הוא מאסר בפועל שבין חמישה לבין תשעה חודשים, מאסר על תנאי, קנס וחתימה על התחייבות. באשר לעבירה של אי הגשת דו"ח במועד, מתחם הענישה אותו מציע ב"כ המאשימה הוא מאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

במקרה דנן מבקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם שבעה עד שמונה חודשי מאסר בפועל, עשרה עד שנים עשר חודשי מאסר על תנאי, קנס שבין 20,000 ל-25,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע העבירות.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שתיק זה אמור היה להיות מוגש בסמוך למועד בו הוגש ת.פ. 56119-02-13 בו הורשע הנאשם ביום 2.9.2013 כמפורט לעיל, אך לטענתו מאחר ומדובר בעבירות מס שיש צורך לאתר את הגורמים הקשורים לביצוע העבירות לשם ביסוסן, נדרשו פעולות חקירה לביצוע. בהקשר זה אף הפנה לרשימת העדים שבכתב האישום.

כן הפנה להליך הגישור הארוך אשר התנהל בפני כב' השופטת מרגולין-יחידי והציג פסיקה רלוונטית.

לבסוף הסכים ב"כ המאשימה לכך שהנאשם השתקם מאז שהשתחרר ממאסרו האחרון ובנסיבות אלה ב"כ הנאשם חזר בו מבקשתו להורות על קבלת תסקיר לעונש.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם:

7. ב"כ הנאשם הפנה לכך שתיק זה הוא תולדה של ת.פ. 56119-02-13 בו אף נעצר הנאשם עד תום ההליכים ובסופו של יום נדון לשישה עשר חודשי מאסר בפועל והוסיף כי בפרק הזמן בו היה נתון במעצר ומאסר לא הסיר הנאשם את המחדלים.

ב"כ הנאשם קבל על כך שכתב האישום בתיק דנן הוגש רק בשנת 2015 תוך שציין שיחידת החקירות של רשות המסים אשר חקרה את התיק מטעם המאשימה היא יחידה העובדת באופן צמוד עם המשטרה ואף היה ידוע לגורמים המטפלים כי הנאשם עצור ונדון למאסר. לטענתו, לו כתב האישום היה מוגש בזמן שהתנהל כנגד הנאשם המשפט בת.פ. 56119-02-13 היה הנאשם מבקש לצרפו.

8. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם היה שומר במקום בו נתפס והחזיק באקדח. עוד ציין שכאשר מנהל העסק, אטיאס (ראה: עניין אטיאס לעיל) לא הצליח לגבות צ'קים היה מנסה הנאשם לגבותם ומקבל חלק מהסכום. לטענתו, המדובר בסכומים זניחים ובוודאי שהנאשם לא

היה במוקד הפעילות. עוד הפנה לכך שבעניין אטיאס דובר על חמש שנים בהן בוצעו העבירות בעוד שבעניינו של הנאשם מדובר בשלוש שנים בלבד. כך הפנה לעונש שנגזר בעניין אטיאס אשר כלל ריצוי של שלושה חודשי מאסר בחופף לעונש מאסר אחר ועשרים ואחת ימים במצטבר לצד ענישה נלווית.

9. ב"כ הנאשם הדגיש את השינוי שעשה הנאשם באורחות חייו מאז השתחרר ממאסרו. הדגיש כי מאז לא נפתחו לנאשם תיקים פלייליים וכי השתקם. לנאשם נולד ילד לאחרונה והוא מתגורר אצל הורי אשתו. כן הדגיש כי הנאשם הסיר בסופו של יום את המחדלים ואף פתח תיק במס הכנסה.

בנסיבות אלה מבקש ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם מאסר על תנאי.

דבר הנאשם:

10. לדברי הנאשם מאז גיל 14 הוא מתעסק "בשטויות", אך מאז שהשתחרר לפני כשנתיים עשה שינוי בחייו, התרחק מסביבתו העבריינית ואינו נמצא בקשר עם איש מהם. לדבריו, פתח בדרך חדשה והוא מבקש למצוא את מקומו בחברה, מנסה להשתלב בעבודות שונות ונתקל בקשיים. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש את התחשבות בית המשפט שלא ישיבו לדרך ממנה נחלץ.

דין והכרעה:

11. כידוע, אי דיווח במועד לרשות המיסים פוגע בשיטת גביית המס ואף גורם לחסר של ממש בקופת המדינה. אי הגשת דו"חות פוגע בפיקוח רשות המיסים מששיטת המס במחוזותינו מבוססת על האמון שנותנת הרשות בנישום שיגיש דיווחיו במועד וכדין ואף ישלם את המס ככל שזה מתחייב. ערך חברתי נוסף שנפגע הוא שוויון נטל המס כשהתייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלול אף להביא להיעדר מוטיבציה של כלל ציבור משלמי המיסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק.

הדברים מקבלים מישנה תוקף כאשר לצד עבירות של אי הגשת דו"חות במועד מבוצעות עבירות נוספות ובפרט אי הודעה על התחלת התעסקות ואי ניהול פנקסי חשבונות כמו בענייננו. עבירות אלה, לצד אי הגשת הדוחות במועד מלמדות על פגיעה ממשית ברף חומרה גבוה בערכים המוגנים.

ודוק, שילוב העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם ונסיבות ביצוען, כשפעילותו העסקית של הנאשם מבוצעת לצד ובמסגרת פעילות שאיננה חוקית, ומתבצעת למעשה "מתחת לרדאר", במחשכים מביא לכך שהסיכוי לגילויין של העבירות נמוך עד מאוד. זאת, לצד הקלות הרבה שבביצוע העבירות, והרווח הרב לצידן מקימים פיתוי של ממש לבצען ומחייבים ענישה ממשית ומרתיעה.

[ר' בהקשר זה ת"פ 46710-05-11 מס הכנסה חקירות ירושלים נ' פירו (28.5.2014)]

מבלי להקל ראש כלל בעבירת אי דיווח העומדת בפני עצמה ור' בהקשר זה רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ'

מדינת ישראל (30.7.2013), הרי שבמקרים רגילים בהם לא הוגש דו"ח במועד, רשות המיסים יודעת על קיומו של העסק וכך מקום בו הדו"חות אינם מוגשים מתגלה העבירה בקלות יחסית, מה שלא התרחש בענייננו ומוסיף לדרגת החומרה של המפורט בכתב האישום.

בנסיבות אלה מקובל עליי כי מתחם העונש ההולם לאירוע של אי הודעה על תחילת התעסקות ואי ניהול פנקסי חשבונות צריך שיעמוד בין תקופת מאסר קצרה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, לבין תקופת מאסר בפועל של תשעה חודשים, מאסר על תנאי מרתיע, קנס והתחייבות. באשר לאירוע של אי הגשת דו"ח, מקובל עליי המתחם אותו הציע ב"כ המאשימה, בין מאסר על תנאי לבין שמונה חודשי מאסר לצד ענישה נילוית.

במקרה דנן מצאתי כי המתחם הכולל יהיה בין תקופת מאסר בת 5 חודשים הניתנת לריצוי בעבודות שירות, ועד לתשעה חודשי מאסר בפועל משניתן להתייחס לכלל העבירות המפורטות בכתב האישום כאירוע אחד ואף אם נתייחס אליהם כאל אירועים שונים הרי שמדובר באירועים שהעונשים לגביהם חופפים במידה כזו או אחרת.

13. באשר לעונש הקנס, כידוע בעבירות אלה הקנס הוא ממין העבירה ומשהמדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית בצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע מסכום המס וממשך אי הדיווח ובעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם.

ב"כ הנאשם הגיש את 1/1, דו"ח תיקים לחייב בעניינו של הנאשם, המלמד על מצב כלכלי קשה. לאחר ששקלתי את מצבו הכלכלי לצד חומרת העבירות ומשך ביצוען מצאתי להעמיד את הקנס בין 9,000 ₪ לבין 20,000 ₪, בעיקר נוכח מצבו הכלכלי.

יש לציין שאיש מהצדדים לא הבהיר במהלך הטיעון לעונש מהו סכום המס, או מה היה סכום ההכנסה אשר יוחס לנאשם בסופו של יום, לצד העובדה ששני הצדדים אישרו שהוסרו המחדלים מושא כתב האישום.

14. טרם אדרש לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם אבהיר כי בפסיקה עקבית של בית המשפט העליון נקבע כי עבירות המס הכלכליות הן בגדר "רעה חולה" ומשכך יש ליתן לפן ההרתעתי משקל רב בענישה ואף להעדיפו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זאת מצוקתו הכלכלית.

[ר' ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל** (19.2.2004)]

נסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם:

15. הנאשם יליד שנת 1988 הודה ונטל אחריות על מעשיו עוד טרם ניהול הוכחות בתיק. חרטתו של הנאשם כללה אף הסרת מחדלים מצידו ולכך יש ליתן משקל בעת קביעת העונש. זאת מבלי להתעלם מכך שלדברי ב"כ המאשימה קיים קושי של ממש להגיע לקביעה בדבר מס האמת שהיה על הנאשם לשלם לאור התחום בו עסק והעובדה שלא ניהל ספרים כנדרש. יחד עם זאת, כאמור, ב"כ המאשימה

אשר כי הנאשם הסיר מחדליו ומשכך הסרת המחדלים תיזקף לזכותו.

16. הצדדים הסכימו ביניהם כי הנאשם השתקם מאז ביצוען של העבירות ופתח בדרך חדשה בחייו. ב"כ הנאשם אף ציין כי מאז שחרורו של הנאשם ממאסר לא נפתחו תיקים חדשים כנגדו. גם הנאשם בדבריו הדגיש כי פתח בדרך חדשה לאחר שלאורך שנות חייו מאז גיל 14 הסתבך לדבריו "בשטויות" ועל כך מעיד גיליון ההרשעות הפליליות שלו (ת/1), הפך לאב ומנסה להתפרנס כיום בדרכים חוקיות, תוך שניתק קשריו עם העולם העברייני.

17. טרם גזירת עונשו של הנאשם יש לתת את הדעת לעונש אשר נגזר בעניין אטיאס אליו היפנו הצדדים. כפי שצינו הצדדים, אטיאס שימש כבעל המקום במסגרתו פעל הנאשם. אטיאס הורשע בעבירות של אי הודעה על התחלת התעסקות לצד ארבע עבירות של אי הגשת דו"חות במועד וחמש עבירות של אי ניהול פנקסי חשבונות. כאמור, בעניינו של אטיאס מצאה המאשימה להגיע להסדר טיעון במסגרתו נגזרו על אטיאס ארבעה חודשי מאסר בפועל מתוכם ירוצו עשרים ואחד ימים במצטבר לעונש אותו נשא באותה עת והיתר בחופף לו, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ערה אני לכך שאטיאס הסיר את המחדלים סמוך לחקירה ולפני הגשת כתב האישום, כך על פי דברי ב"כ המאשימה אשר ביקש להבחין בין עניינו של אטיאס לבין עניינו של הנאשם בשל כך.

אינני חולקת על דברי ב"כ המאשימה לפיהם קיימת משמעות למועד בו מוסר המחדל ור' בהקשר זה רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (25.10.2015), יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שאטיאס הורשע בביצוע עבירות רבות יותר מאשר הנאשם, לגבי ארבע שנות מס וגם לכך יש לתת את הדעת הגם שהמדובר בעונש שנגזר במסגרת הסדר טיעון.

18. עוד יש לתת את הדעת לחלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות המיוחסות לנאשם, על המשמעויות הנובעות מכך. ר' בהקשר זה ע"פ 2848/90 **אסא נ' מדינת ישראל** (19.11.90) וכן עפ"ג (ת"א) 6117-09-16 **פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה** ועפ"ג (ת"א) 7900-09-16 **יודקין נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה** (14.12.16).

בעניינו אין המדובר בחלוף זמן בן שנים ארוכות עד מאוד. יחד עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שהעבירות מושא כתב האישום מתייחסות לשנים 2010-2012, כתב האישום הוגש בשנת 2015 ומבלי להקל ראש בפעולות החקירה הנדרשות לצורך ביסוס כתב האישום, לא ניתן להתעלם מהעובדה שעד שהוגש כתב האישום דן סיים הנאשם לרצות את עונש המאסר שהושת עליו במסגרת ת.פ. 56119-02-13. קיים טעם מסוים בדברי בא כוחו לפיהם לו ידע הנאשם כי בכוונת המאשימה להגיש נגדו כתב אישום, ייתכן שהיה מבקש לצרפו להליך הפלילי שהתנהל בעניינו במסגרת ת.פ. 56119-02-13.

יחד עם זאת, לטעמי אין המדובר בשיקול מכריע משהנאשם יכול היה, ככל שהודה באותו התיק, לבקש ולהוסיף כל עבירה נוספת שביצע בין אם הוגש בגינה כתב אישום ובין אם לאו.

19. לאחר שהאמור לעיל נאמר ובראי שיקומו של הנאשם, מצאתי כי למרות חומרת הנסיבות והעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, אשר באופן רגיל היו מצדיקות השתת עונש של מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, קיימת משמעות לחלוף זמן מאז ביצוען של העבירות ולכך שהנאשם החל בדרך חדשה. בנסיבות אלה יש מקום לאפשר לנאשם, אשר לקח אחריות ממשית על מעשיו ואף פעל להסרת המחדלים, להתקדם בדרכו החדשה והטובה כשיש לזכור כי החזרתו של הנאשם לבית הסוהר עלולה לגרום להתדרדרותו המחודשת לעולם העברייני.

לאור כל זאת, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות במפעל חסד יד ביד ברח' דרך בית הדין 10, לוד. הנאשם יתייצב ביום 10.5.17 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מסוג עוון על פי הפקודה.

ג. קנס בסך 9,000 ₪, או ארבעים וחמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 15/11/17.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם - יאסר לתקופה של עשרים וחמישה ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, במעמד הצדדים.